

כוכבי שמש, יגאל בנינון, דני סעיל וראובן אברג'יל, ארבעה ממנהיגי תנועת הפנתרים השחורים בתקופת האידיוליה, כשישבו ליד שולחן אחד. מאוחר יותר פרש שמש, יסד יחד עם סעיל את הכוח המחפכני השחור. יגאל בנינון, מאנשי חימין בפנתרים ניסה לחזית את דני סעיל מכחונתו כראש מטה הפנתרים בתל-אביב בשל דיעותיו הפרופלטיניות וחאנטיציוניות שאותן ביטא בפה מלא.

והסבלים שבשוק, כששואלים עליו. אומר אחד, סאלח מזרחי: „הוא היה רואה כלב, היה מרחם עליו. תמיד שאל אם הכל בסדר, אם הגיע כסף מעורה סוציאלית. איך מכר נשק לערבים? וואלה, אני לא מאמין.“ גם ברחוב מגוריו ברמלה אין מאמינים כי דני סעיל מכר נשק לערבים. אחת השכונות מקוננת עליו: „הוא היה כזה לארג', תמיד נתן כסף לעניים, תמיד הת' עניין אם הכל בסדר עם הילדים! איך עשה דבר כזה? אני לא מאמינה!“

לפוצץ את

בית רבין

אדם נוסף שאינו מאמין כי דני סעיל מכר נשק לערבים תמורת כסף, הוא כוכבי שמש, פקיד בחברת-המוניות המוגדל בירושלים, ממיסדי הפנתרים, ושותפו של דני סעיל באירגון הכוח המחפכני ה' שחור.

טוען שמש: „אם היו באים ומספרים לי שדני פוצץ את הבית של רבין הייתי חושב שזה עלול להיות נכון, והייתי יכול אפילו להסביר את זה. בשעת ייאוש, דני יכול היה לעשות את זה. אבל למכור נשק לערבים תמורת כסף? זה לא מתאים לו! „אילו היו ברשותו חומרי-חבלה, היה מארגן לו איזה חמישה חבריה, אחרי הכל הוא מכיר הרבה חברה' שיש להם הרבה נגד המדינה, והיה מפוצץ את הסוכנות. זה הרבה יותר מתקבל על הדעת. אבל למכור נשק בכסף, זה לא משהו פוליטי, זה עסקים, וזה לא מתאים לדני סעיל.“

שמש לא התייחס לאפשרות שדני מסר נשק שלא למטרות רווחים. דני סעיל נחשב כטיפוס הרואה הכל בשחור-לבן. היו לו פנטזיות, תוכניות גור-לות במימדים לא-ריאליים.

דימעה

מכניסה זהב

לפני שהגיע אל הפנתרים השחורים, החליט כי כמו שיש סוכנות יהודית ה' מארגנת עלייה, צריך לארגן סוכנות שתארי' גן ירידה. הוא הפיץ את הרעיון כי הפיתרון לבעיית אפלייתן של עדות-המיזרח הוא ירידה המונית מן הארץ, ואף הביע את

דובר צה"ל, שהאשימה אותו במכירת נשק גנוב מצה"ל לקבוצת פידאיון, ש' נלכדה על-ידי כוחות-הביטחון.

קודם-לכן היה דני מוכר רק לאנשי הפנתרים השחורים ולאנשי-שמאל המקורי' בים להם.

דני סעיל גדל ברמלה, כאחד מילדיה הרבים של משפחתו מעוטת-היכולת. איזור מגוריו היה קרוב לשוק, ורבים משכניו היו ערבים. עוד כנער חי בצל האפלייה העדתית, והוא נהג לדבר עליה בלא הפסק, אם לא עבר בחינה לרשיון-

מרכז המשפט הסנציוני; הצבא האדום היפאני, אירגונו של קונו אוקאמוטו; ה' אירגון האורגואיי טופאמארוס; המחתרת התורכית אשר אנשיה רצחו בזמנו את קונסול ישראל בתורכיה אפריים אלרום; הפנתרים השחורים האמריקאיים והצבא האירי הרפובליקאי. אנשי אש"ף השתתפו כמשקיפים, שכן אנשי הלוחה קונטינואה רואים באירגוני הפידאיון צבא, ולא אירגון מחפכני.

כששבו צ'רלי ביטון ודני סעיל ארצה, נעצר סעיל על-ידי המישרה. טען דני,

נאצים! כולם נאצים! כל המ' „דינה הו זה מחנה-ריכוז אחד גדול! רוצים לקבור את הבן-אדם כשהוא עוד בהיים!“ הצעיר הגברתן שצעק את האר' שמות האלה אל תוך המיקרופון, בהפגנה של הפנתרים השחורים, שהתקיימה בכיכר מלכיים-ישראל בתל-אביב, היה דני סעיל, אחד מראשי הפנתרים וראש הסניף התל-אביבי של האירגון. ימים אחדים לפני ההפגנה, חזר סעיל מאיטליה, שם השתתף בכנס של אירגונים מהסכניים מזויינים, שאורגן על-ידי האיר-

היה דני סעיל

מועמד הפנתרים השחורים לכנסת, החשוד במכירת נשק גנוב מצה"ל לתא של מחבלים, היה טיפוס מתוסכל ובלתי-יציב, שהסתבך כל חייו בהרפתקות מפוקפקות

נהיגה, אמר שזה מפני שהוא עיראקי. אם לא נתקבל לעבודה, או נתקל בבעייה באחד ממישרדי-הממשלה, היה בטוח שזה משום היותו בן עדות המיזרח.

כשנשא לאשה את מזל סעדה, ילידת תוניסיה, שהוריה מתגוררים ביבנה, היתה מזל צעירה יפהפיה ופיקחית. חישמהר גדלקה גם היא לרעיון מיגור האפלייה העדתית שהעסיק את בעלה, ונהגה לנהל סימפוזיונים על הנושא ביחד איתו, למחיתו התפרנס דני סעיל מקיוסק, שהיה בבעלותו בשוק של רמלה. בשוק הוא היה מלך. כולם הכירו אותו, עשו לו כבוד. היום נכוכים בעלי דוכני-הירקות

בזמנו: „עצרו אותי לשלושה ימים, הא- שימו אותי בהחוקת-נשק ובקשרים עם הפתח.“

דני שוחרר על-ידי המישרה מחוסרי-הוכחות. אך מאז אותו מעצר, בדצמבר 1972, חי בתודעה כי הוא נתון במעקב מתמיד של המישרה.

מלך השוק

דני בן 38 עלה לכותרות העיתונים השבוע, כאשר סורסמה הודעתו של

גון האיטלקי השמאלי לוטה קונטינואה. (המאבק נמשך). נציגים של לוטה קונ- מינואה ביקרו בישראל וחיפשו נציגים יש- ראליים הולמים להשתתף בכנס. היפנו אותם לאנשי מצפן, אך הם התרשמו כי מצפן היא קבוצה קטנה ובלתי-רצינית. לעומת זאת התרשמו מהפנתרים השחורים, ואף הביעו את דעתם כי תוך כמה שנים תתחולל בישראל מהפיכה מזויינת שה' פנתרים יעמדו בראשה. הם הזמינו את נציגי הפנתרים להשתתף בכנס. כנציגים נבחרו דני סעיל וצ'רלי ביטון. באותו כנס השתפו גם נציגי קבוצת באדר-מינהוף הגרמנית, העומדת עתה ב-